

жество, да пази нетлъчно Нейното дѣвство.

Великiа свѣтителъ Захарии Предтече-ва баща, като събрализ дванайсътѣ неже-нены и женени мажке, които били се отъ Давидовото племе, и като зелз тѣхнытѣ тоегки, и тварил гы во свѣтыя Олтаръ да принощватъ, и казалъ: „Гави Госпо-ди, мажка достойна, за когото трѣба да обрѣчимъ нетлъчната Дѣва.“ И когато съмнало сътрента Свѣщенициятѣ съсъ дванайсътѣ мажке, влѣзли въ церква, и видѣли Йосифовата тояга цафнала, єще—и гълъбица, чи слѣтала и кацнала на тъзи тояга. И благодарили Бога сичкитѣ,—и като познали Божието благословеніе и благоволеніе, обрѣчили ю за осемь-десе годи-шнаго Йосифа, за да пази дѣвствената чистота, и да ѝ слѣжи; и отъ този часъ пое ю Йосифъ отъ ръцѣтѣ на Захария Ап-хіереа.

Йосифъ билъ мажъ праведенъ, святъ и безпороченъ. Обрѣченіето на Дѣва Марія съ Йосифа е станжало въ празника на цер-